

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

Oponentní posudek diplomové práce

Galerie Klárov

Diplomant: Bc. Martin Soukup

Ateliér: Tomáš Hradečný, Klára Hradečná

Místo/práce s místem

Tématem práce Martina Soukupa byl návrh galerie v kontextu památkové rezervace v centru Prahy. Východiskem se stává kompaktní objem, který tvoří souvislou uliční hmotu podél ulice Pod Bruskou. Podélný dům tvoří clonu mezi rušnou ulicí a parkem. Výrazné schodiště vyrovnávající úroveň ulice a parku odděluje v parteru logicky dva provozní celky a v bezprostřední vazbě na vstupy do budovy je veliký pobytový potenciál západně orientovaného zápraží, které přes zpevněnou plochu přimyká i k nové parkové cestě. Ta je novou plynulou spojnicí stávajících vstupů do parku, který se ulicím (Valdštejnské a Pod Bruskou) co nejvíce otevírá. Dům sám je objekt uzavřený do sebe, který ústí ve výhledy na panorama Prahy ve vyšších podlažích.

Program, vnitřní uspořádání, provoz

Autor si kladl za cíl navrhnout galerii s různorodými sály a výhledy na centrum Prahy. Přízemí rozdělené průchodem z ulice do zahrady do dvou částí — galerijní a administrativní — velkoryse orientuje kavárnu a studovnu do parku, ale zároveň představuje provoz náročný na počet zaměstnanců a částečné duplikování obslužných prostorů vstupních hal. Studovna s vysokými parapety se před návštěvníky parku a pasanty zbytečně tají svým zajímavým obsahem. Administrativní podlaží vhodně doplňuje převýšenou návštěvnickou část s auditoriem.

Ve vyšších podlažích tvoří autor procházku rozlehlými výstavními prostory, které se od sebe příjemně liší půdorysem, výškou a světelnými podmínkami. Návštěvník je odcloněn od okolí a veden k soustředění pozornosti na náplň domu. Otevírají se mu pečlivě zvolené výhledy na ikonická místa Prahy. Začlenění výhledů zarámovaných okny jako součást trvalé expozice se na výjimečném místě zdá legitimní, potřeba vlastních expozičních místností pro tyto účely se však zdá nadbytečná. Rozhodnutí, zda výhledy v expozici ponechat, omezit, nebo je eliminovat (měkké možnosti stínění, clonění), bych ponechal na kurátorech vystavovaných sbírek. Je otázka, jak by bylo možné řešit variabilní osvětlení exponátů v kombinaci se střešním prosvětlením. Z vizualizací se zdá, že některé sály nepůsobí vzdušně a monumentálně jako spíš odosobněně, protože chybí místa intimnější, která by iniciovala gradaci k otevřenosti.

Monotónní výraz domu navenek, který se vymezuje vůči pestré intenzitě při průchodu Malou Stranou, se tedy částečně projevuje i uvnitř. Nelze však nezmínit obecnou tendenci ikonických staveb v centrech měst, které lákají návštěvníky výraznou identitou, nikoli dveřmi otevřenými do ulice.

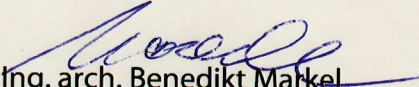
Kladně hodnotím použití betonu jako konstrukčního i pohledového materiálu. Vytváří neutrální pozadí pro umělecká díla a charakterem odpovídá hmotným domům Malé Strany. Nicméně galerie, technologicky náročný provoz, vyžaduje vedení mnoha instalací. Jak si autor představuje jejich řešení v kombinaci s betonem?

Závěr

Autor práce navrženou galerii na Klárově dobře integroval do městského prostředí. Symbiotický vztah s pozůstatkem stávajícího parku, ze kterého čerpá, ale zároveň ho obohacuje o novou náplň, působí přirozeně a životaschopně.

Práci hodnotím stupněm B

V Praze 3. 2. 2019

Ing. arch. Benedikt Markel